

LBRIS

We know
books

DUMITRU ZDRENGHEA

*Poeme pentru
Doamna Dalloway*

Cluj-Napoca
2023

1.

Scriu iar despre lucrurile acestea
Fugite demult, niciodată găsite,
Șuvițele blonde rămase pe mal,
Inima străpunsă de lance
Gonind spre trecut
În liniștea ce nu se mai termină
A amiezii însorite,
Cu toate aceste gesturi mărunte
Descojind cartofii aburinzi
Pe farfuria săracă
Și coasa gășind drum înspre rai,
Ca o rugăciune trimisă spre cer.
Toate vin înspre mine, dar nu mă găsesc.
Am plecat să mă caut în iarbă și fân
Și în cuptorul cu pâine gustoasă și rumenă
Al bunicilor mei
Care îmi zâmbesc de sub glie.

2.

Scriu despre lucrurile acestea trecute
Care curg în Valea Beiului,
Despre puii cu gâtul golaș ce aleargă prin curte
Să nu fie prinși și puși sub topor.
Carnea lor gustoasă în pesmet,
Mestecată între două jocuri cu cercul.
Uneori, cărțile rămase necitite
Și patefonul cu manivelă ce aducea femeia blondă sau brună,
Iubită de atâtea ori, încât cuvintele se pierdeau sub acul tocit.
Somnul obligatoriu la amiază,
Ca o tortură medievală în beciurile ascunse ale cetății,
Picioarele goale în colb
Și pluta, și scalda în râu
Când venea lacul, să aducă bușteni
Pentru hârtia pe care voi scrie cândva cărțile mele.
Apusul venit să mă culce în poala bunicii,
De unde voi fi trezit de atâtea iubiri uitate,
Și cafeaua cu lapte, dimineața în tindă,
Zâmbind cu gingiile știrbe de dinții scoși cu ața la ușă.
Scriu despre toate lucrurile acestea
Care sunt ale mele și le țin doar pentru mine
Sub pleoapele strânse, pe care o mână grijulie
Îmi pune bănuțul de trecut Styxul.

3.

Scriu iar despre lucrurile acestea,
Despre căderea în moarte
Și șocul electric dătător de viață,
Despre cum priveai senin lumea
Când soarele a devenit negru,
Despre cum ai vrut să pleci
Fără rămas-bun,
Despre pieptul apăsător cu putere,
Despre cum ai tresărit sub șoc
Și nu voiai să te întorci,
Te-ai răzgândit apoi
Și ți-ai lăsat inima să bată,
Nu știai unde ești,
Dar erai printre noi
Și te-ai întors la viață,
Să te regăsești pe tine prin tine.

4.

Am învățat la școală:
A patra dimensiune e timpul,
Dar el nu există,
Doar goana grăbită spre moarte
A porumbelului ce bate din aripă
Sau sărutul ce pare veșnic,
Dar sfârșește mereu în țărână.
Buzele ce l-au dat s-au pierdut,
Doar undeva pe Calea Lactee mai există gestul,
Dar prea departe ca să-l mai găsești vreodată.
Dai la o parte draperiile și privești
Cum trece timpul, deși rămâne același,
Credem că trăim, dar ne naștem deja morți și departe,
Iar sărutul e de mult plecat pe alte tărâmurii
Care nu s-au făcut încă.

5.

Scrii despre lucrurile acestea simple,
Despre pixul roșu alunecând pe hârtie,
Despre tablourile de pe pereți
Cu prea mult praf și timp,
Despre Doamna Dalloway, pentru care ziua nu se mai termină,
Despre cum tresari
Când gândul tău îți atinge iubita,
Despre ploaia ce picură grăbit pe geam,
Despre mâna ta tot mai leneșă la scris,
Despre somnul ce nu vrea să vină,
Despre telefonul ce sună doar pentru alții
Și despre atâtea alte lucruri care se întâmplă,
Care nu înseamnă nimic altceva decât viață.